

Esma Alfreds Pankstis, dzimis 1939. 30 janv.
Matkules pag. Latvija kā mekaņika dar.

Bernīšu paradižu pie krustcīva uz Laukšiem
stāvēkulis pagastā, kur apmeklēja un beidza
turienes bēlasiņa pamatskolu laikā no 1929. 1932.
Vēlāk mācījās Talsu valsts ģimnāzijā līdz 1939g.
To mācību apstākļu dēļ nemabeidza. Vēlāk
dzīvoja Sabīlē pie tēva Paula Pūkstina. Strādāja
apm. 2 gadus kā stāvēkļa palīgs diēn kokzāģētavē.
Vēlāk darbojās gadījuma darbos Sabīlē un tās apkaņē.
nē. Obligāto kara dienestu sāka 1934g.ada rudē,
7 Siguldas kāj. pulka ložmetēju rotā Gulbene.
To beidza 1935 gada rudē, pēc kom. atvaļ. pargā
dzīvot un strādāt Sabīlē un tās apkaņē.

1939 gada rudeni tiku uzsākti ar 1 mēnešu rezerves
vīstū apmācības 2 Ventspils rajon. policijas skolā, pēc
kā arī faktiski atgriezās sabiedrībā, līdz ar komunistu
domāšanu bija spiests sabiedrībā atstāt, jo svarīgās
pārvaldes sporta pulcina biedrs. Šo laiku parādījās
krievu sabiedrības apmācība un strādādams mājā
darbos un citur. 1941 gada 1 jūlijā, kad sāca
militāri spēki jau bij pārlūkās ierados
faktiski sabiedrībā, kur kopā ar pāriju un draugiem
nodibinājām sabiedrības pasākumdarbības vienību, lai
nodibinātu kārtību sabiedrībā un gūtu apmācības
mežus no kļūdošām komunistu bārdām, Vēlāk
še vienība pa daļu pārvērtās kā sabiedrības pārvērtē
policija, kurā sabiedrībā 1942 gada 2. maijā
fildam

Kad dibinātais jaunajam latviešu brīvprātīgo batal-
jonam, cīnās pret Bolševismu, iestājās 24 Talsu
brīvprātīgo bataljona. Pēc apm. 3 mēnešus apmācī-
tas laika Liepājā bataljons izbrauca uz bolševiku
partizānu apkarotāmu šimenes apseiti. Pēc šim
6 mēnešu mēģa cīņām bataljons tika aizsūtīts uz
Leningrādas fronti, kur sabija līdz 1943g, kad
dibinoties latviešu Reģionam, bataljons tika ieskait-
īts 43. pulkā un kaujus sēdēt Volchovā.
Padalījās visā 43. cīņās līdz 1943g. jūnijam, pēc
kam tiku nosūtīts uz Ziemeļarmijas instruktoru
skolu Kungisejā (Igaunijā) kurā beidzu ar kāda
komandiera tūlī tam kaprāļa pakāpi. Pēc tam atkal
atgriezās pie vaimas Volchovā un komandēja bojnieku
vadu līdz 1944g. janvārim, kad ievainojās pēc
tiku nosūtīts veseloties uz Jelgavas lazareti.
Pēc ievainojuma sadziedājus tiku piekomandēts
pie 15. div. bojnieku rotas Bauskā kā apmācītājs.
No Lienes 1944g. jūlijā kopā ar daļu no šīs vienī-
bas parcielās uz fronti Krasnojā rajonā. Pēc kaujām
pie Opocuss un Možu līnijas fronti atgriez kopā ar
vienību atgriezās Latvijas teritorijā. Dibinoties
19. divīzijas atsevišķam tūlī bataljonam (majora lau-
mā) brīvprātīgo pārgāja uz tūlī, un pīdēljos
visā bataljona cīņās pie Rubānos, Vidzemes un
Kurzemes, līdz 1945g. 8. aprīlim, kad tiku
nosūtīts uz vācu ziemeļarmijas iecīn skolu
Dundagā, vēlāk Pāvilstā. Cīņās esmu tūlī
atpīdēljos cīvēnots, pīdēlnots lītnants cīvēnots.

panājs, un ap šīs ar II. I. un Kārkliņš parāpēs
dzels krustiem, Kurzemes lenti, ievainātos un
ticamajiem sudrabi.

1945 g. 8 maijā vācu Ziemeļarmijas arān
suola no Pēvilostas ar trīs desanta pramijām, izcē-
not uz jūras kanju un bolsiņiku lidmašīnām,
ieradās 10 maijā Zviedrijā Kalmarā. Zviedrijā
mežā darbos nostādāju no 1945 g. jūlija līdz 1949 g.
decembrim, kad parādījās uz Hallstādam mēru un
vācu (1949 g. nov.) Götēborgā. Tur stādāju apbūve
Lyones tekstilfabrikā un Svenska olje A.B. Mašīn-
li. Sodāt nesomu. Gūtā nesomu bijis.

Documenti, kā krustotzime, ievērtēšanas apliecība,
karaklausības un datvijas iekšzemes pase ir
atbilstoši Soli ti pie tīva un domājams ymicināti.
Radimieki: tēvs, brālis un citi attālie rad-
nieki palika Latvijā un ziņas par tiem trūkst, un
negribu arī uzdot. Mātē mirusi apm. 1915 g. asto.
No iekšzemes dokumentiem pasarg ir: Latvijas
republikas ārņemji pase (uzdota Londonā) Zviedru
ārņemnieku pase, un apliecināšanas apliecības.

7. septemrī 1957. g.

A. Piekštins